

CONTRA LA GUERRA IMPERIALISTA, INTERNACIONALISME PROLETARI

El paper reservat al proletariat en el guió burgès que hem descrit i en els episodis posteriors és el de carn de canó en el camp d'exploració i en el front de guerra, tret que s'aixequi contra els explotadors com a classe *per sí* i no pel capital, que repregui la lluita de classe i es constitueixi en Partit Comunista Internacional.

De la primera guerra mundial i a l'escalf de la Revolució d'Octubre va sorgir la Internacional Comunista el 1919, òrgan per a la revolució internacional que va declarar al proletariat mundial:

"Enrecorda't de la guerra imperialista! Aquestes són les primeres paraules que la Internacional Comunista dirigeix a cada treballador, qualsevol que sigui el seu origen i la seva llengua. Recorda que, a causa de l'existència del règim capitalista, un grapat d'imperialistes va tenir durant quatre llargs anys la possibilitat d'obligar a tots els treballadors del món a degollar-se! Recorda que la guerra burgesa va sumir a Europa i al món sencer en la fam i la indigència! Recorda que **sense la liquidació del capitalisme, la repetició d'aquestes guerres criminals no sols és possible sinó inevitable!**" (...) "La guerra imperialista va confirmar una vegada més la veritat del que podia llegir-se en els estatuts de la I Internacional: **l'emancipació dels treballadors no és una tasca local ni nacional sinó una tasca social i internacional.**" (Estatuts de la Internacional Comunista, II Congrés, 1920).

Aquesta Internacional va sofrir una greu degeneració en el curs d'un breu període de temps en cometre una sèrie d'errors tàctics (front únic polític, 1921), tàctic-programàtics (govern obrer, 1922), organitzatius (la mal anomenada "bolxevització", 1924) que van conduir a la contrarevolució estalinista (el "socialisme en un sol país" o la mentida que a Rússia hi havia socialisme, 1926). Aquests errors van destruir a la pròpia Internacional, convertint-la en una sucursal subordinada a les necessitats de la construcció de capitalisme a Rússia. L'estalinisme no va ser la causa sinó el producte d'aquests errors i desviacions. Sense la superació completa i definitiva d'aquests errors tàctic-programàtic-organitzatius és impossible la represa de la línia de classe, del Partit Comunista Internacional. Sense la reapropiació del programa i de la teoria marxista és impossible una alternativa al guió macabre **reconstrucció-sobreproducció-crisi-guerra-destrucció**: "sense teoria revolucionària no pot haver-hi moviment revolucionari" (Lenin, Què fer?, 1903).

La contrarevolució estalinista va trencar la columna vertebral del proletariat mundial que sofreix encara les conseqüències d'aquesta derrota i de la falsa associació del socialisme amb el capitalisme esparracat que es va desenvolupar a Rússia i satèl·lits o Cuba (difícilment algú amb dos dits de front pot empassar-se que hi ha socialisme a la Xina). Ja el 1934, la Rússia estalinista havia entrat en la Societat de les Nacions, estigmatitzada per Lenin com la "cova dels bandits". El 1943, en plena segona guerra mundial, l'estalinisme dissolia el cadàver de la Internacional com a ofrena per a repartir-se millor Europa i el món amb la resta de potències imperialistes.

I bé, en la situació actual en la qual el capitalisme s'ha estès fins a l'últim racó del món i davant l'aprofundiment de la crisi de sobreproducció actual i l'agudització dels conflictes entre potències imperialistes **quina és la posició internacional dels comunistes?**

Avui com ahir, la posició militant comunista és la del **derrotisme revolucionari**, la transformació de la guerra imperialista en guerra civil revolucionària: "El proletariat no sols ha d'oposar-se a tota guerra d'aquest tipus, sinó que **ha de desitjar la derrota del 'seu' govern en tals guerres i utilitzar aquesta derrota per a una insurrecció revolucionària**, si fracassa la insurrecció destinada a impedir la guerra." (El programa militar de la revolució proletària, Lenin, 1916). Qualsevol defensa de la pròpia "pàtria" és traïr a la causa de la revolució: "**Els obrers no tenen pàtria, no se'ls pot prendre allò que no posseeixen.**" (Manifest del Partit Comunista, 1848).

Qualsevol il·lusió pacifista en un capitalisme sense guerres és un estupefaent social que lliura lligat de mans i peus el proletariat a la seva burgesia en el moment de la veritat: "6è (...) **sense la liquidació revolucionària del capitalisme, cap tribunal d'arbitratge internacional, cap debat sobre la reducció d'armaments, cap reorganització "democràtica" de la Lliga de Nacions poden preservar a la humanitat de les guerres imperialistes.**" (Condicions d'admissió, II Congrés de la Internacional Comunista, 1920).

"Es limitaran a maleir tota guerra i tot el militar, es limitaran a exigir el desarmament? **Mai es conformaran amb un paper tan vergonyós les dones d'una classe oprimida que sigui veritablement revolucionària.** Els diran als seus fills: "Aviat seràs gran. Et donaran un fusell. Pren-lo i aprèn bé a manejar les armes. És una ciència imprescindible per als proletaris, i no per a disparar contra els teus germans, els obrers d'altres països, com passa a la guerra actual, i com t'aconsellen que ho facis els traïdors al socialisme, **sinó per a lluitar contra la burgesia del teu propi país, per a posar fi a l'explotació, a la misèria i a les guerres, no amb bons desitjos, sinó venent a la burgesia i desarmant-la**" (...) "Només després d'haver desarmat a la burgesia **podrà el proletariat, sense traïr la seva missió històrica universal, convertir en ferralla tota classe d'armes en general, i així ho farà indubtablement el proletariat, però només llavors; de cap manera abans.**" (El programa militar de la revolució proletària, Lenin, 1916).

Aquest món s'enfonsa i amenaça amb arrossegar-nos amb ell, no tenim pegats o pedaços a posar-li sinó una nova societat per la qual lluitar i viure. I no una caricatura d'aquesta amb els noms canviats (com a Rússia, Cuba, la Xina, Veneçuela, etc.) sinó una societat veritablement comunista: sense treball assalariat, sense mercat, sense anarquia de la producció, sense Estat, ni crisi, ni guerres... en la qual **el lliure desenvolupament de cadascú serà la premissa del lliure desenvolupament de tots** (Manifest Comunista).

PER L'INTERNACIONALISME PROLETARI!

- *Rebuig a tot nacionalisme i a la solidaritat amb l'economia de l'empresa i amb l'economia "nacional".*
- *Derrotisme revolucionari contra la pròpia burgesia en temps de guerra comercial o militar.*
- *Organització conjunta i internacional dels proletaris de totes les llengües en el Partit Comunista Internacional per a la revolució comunista a escala mundial.*

ABAIX EL CAPITALISME CRIMINAL I ASSASSÍ!